

РЕШЕНИЕ

№ 1166

гр. Варна, 05.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Невин Р. Шакирова

Членове: Юлия Р. Бажлекова
мл.с. Александър В. Цветков

при участието на секретаря Галина Г. Славова
като разгледа докладваното от мл.с. Александър В. Цветков Въззивно гражданско дело № 20223100501042 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е въз основа на подадена от Х. П. Н., чрез процесуален представител адв. Н. Б., въззивна жалба срещу Решение № 186/12.10.2021 г. постановено по гр.д № 870/2020 г. по описа на РС – Девня, с което по иск с правно основание чл. 216, ал. 1, т.6 от ДОПК е обявен по отношение на Държавата за недействителен сключеният между С. Б. и К. Б. от една страна, и Х. П. Н. от друга страна, договор за продажба на недвижим имот от 21.12.2018г., обективиран в нотариален акт № 46, том 5, рег. № 2250, дело №640/2018г. на нотариус А. Н., с район на действие РС Девня, в следните му части: Продажба на 1 / 2 идеални части от поземлен имот с идентификатор 14667.30.91 по КККР, одобрени със Заповед №РД-18-89/10.08.2016г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ от 2662кв. м. по скица и с площ от 2663 кв. м. по данъчна оценка, ведно с Продажба на ½ идеални части от построената в имота друг вид сграда за обитаване с идентификатор 14667.30.91.1 със застроена площ от 56 кв. м. и РЗП от 112 кв. м., брой етажи два, предназначение друг вид сграда за обитаване, стар идентификатор няма, номер по предходен план няма, при граници и съседи на парцела : № 14667.30.1, №14667.30.98, № 14667.30.100, № 14667.30.101, № 14667.30.16, № 14667.30.90, № 14667.30.89 , № 14667.30.92, както и ответниците са осъдени да заплатят съдебно-деловодни разноски в размер на 50 лева по сметка на РС – Девня и 100 лева юрисконсултско възнаграждение в полза на ТД на НАП – Варна.

Въззивникът излага становище, че обжалваното решение е неправилно, постановено

при неправилно приложение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила, неизяснена фактическа обстановка и неправилна интерпретация на събраните по делото доказателства. Счита за неправилен извода на съда, че сделката е извършена със свързано с длъжника лице по смисъла на пар. 1, т.3 от ДР на ДОПК, и по-конкретно че са свързани лица по смисъла на пар. 1, т.3, б. „А“ б. „Ж“ и б. „М“ от ДР на ДОПК, тъй като тя и С. Б. са роднини по съребрена линия от четвърта степен, а не от трета. От друга страна хипотезите на свързаност по б. „ж“ - лицата, едното от които упражнява контрол спрямо другото и б. „м“ - лицата, които участват пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на друго лице или лица, поради което между тях могат да се уговорят условия, различни от обичайните, в случаят се явявали неприложими и не могли да обосноват свързаност между страните по сделката. Доколкото била налице една от изискуемите предпоставки за уважаване на иска по чл. 216 ал. 1, т. 6 от ДОПК, а именно сделката да е между свързани лица, въззивникът обосновава становище, че съдът е следвало да го отхвърли само на това основание, без да изследва наличието на останалите предпоставки, и да разгледа предявения в условията на евентуалност иск с правно основание чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК. Отделно от това въззивникът твърди, че изводът на съда, че оспорваната сделка обективно уврежда интереса на кредитора – Държавата, като намалява имуществото му е необоснован и направен при допуснати процесуални нарушения. По изложените съображения моли за отмяна на решението и отхвърляне на иска или в условията на евентуалност – връщане на делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд. Претендира присъждане и на съдебно-деловодните разноски, извършени пред двете съдебни инстанции.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор от ТД на НАП – Варна, с който се изразява становище за правилност и законосъобразност на решението, както и че изложеното във въззивната жалба е неправилно, противоречие със закона и съдебната практика. Счита, че освен, че въззивникът Х. Н. и С. Б. са роднини, също така са обвързани с търговски отношения и неуредени финансови сметки между търговските дружества, на които са собственици и представляващи. Сочи, че с Нотариален акт №107 от 29.04.2013г. Х. Н. учредила в полза на С. Б. и ЕТ „Изгрев Хаус-С. Б.“ право на строеж върху 700 кв.м. от собствен поземлен имот от 3060 кв.м. за строежа на СЕМЕН ХОТЕЛ. "АГРОПА ЕУ" ЕООД, ЕИК 203121265, едноличен собственик на капитала, на което е Х. Н., финансирало едноличния търговец, като предоставя нееднократно парични заеми в големи размери, като непогасения остатък по заем, без лихвите от 12.09.2015г. бил в размер на 251 050 лева. На следващо място въззиваемата страна посочва, че на 23.05.2018г. С. Б. продава търговското предприятие на А.Х.М., а на 19.02.2019г. семейният хотел е придобит от Х. П. Н., която се явявала собственик и на спорния в настоящото производство недвижим имот. Изложените обстоятелства счита, че обосновават извод за наличие на свързаност на лицата, съгласно разпоредбите на §1 т.3, б. „а“, б. „ж“ б. и „м“, а съгласно т.4,б „д“ упражняването на контрол е налице когато контролиращия може по друг начин да упражнява решаващо влияние върху вземането на решения във връзка с дейността на дружеството. В заключение излага твърдения, че решаващото влияние от Х. Н. във вземането на решения от С. Б. е

категорично проявено от крайния резултат на действията им, именно: налице е правен субект изчерпан изцяло от активи с установени и изискуеми публични вземания в големи размери и друг субект, купувачът на тези активи, придобити без тежести и претенции за изпълнение от страна на неудовлетворените кредитори. Въз основа на посочените съображения моли за потвърждаване на първоинстанционното решение с присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В проведеното открито съдебно заседание по делото страните не се явяват и не изпращат представители.

След съвкупна преценка на доказателствата по делото и съобразявайки становището на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, съдът приема за установено следното от фактическа и правна страна :

Производството пред Районен съд – Девня е образувано въз основа на подадена от В. Н. Б. - публичен изпълнител при ТД – Варна на Национална агенция по приходите, ИРМ - Русе искова молба, с която са предявени обективно и субективно съединени иски против С. А. Б., К. К. Б., Х. П. Н. за обявяване за относителна недействителна спрямо Държавата, сключената между С. А. Б. и К. К. Б. от една страна, и Х. П. Н., от друга страна, възмездна сделка, обективирана в нотариален акт №46, том 5, рег. №2250, дело №640/21.12.2018г. на нотариус А. Н. , за $\frac{1}{2}$ идеални части от ПИ с идентификатор 14667.30.91 по КККР, одобрени със Заповед №РД-18- 89/10.08.2016г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ от 2662 кв. м. по скица и с площ от 2663 кв. м. по документ за собственост, адрес на имот в с. Генерал Киселово, общ. Вълчи дол, обл. Варна, местност „Край село“, трайно предназначение на територията земеделска, начин на трайно ползване друг вид земеделска земя, номер по предходен план 017091, ведно с $\frac{1}{2}$ идеални части от построената в имота двуетажна друг вид сграда за обитаване с идентификатор 14667.30.91.1 със застроена площ от 56 кв. м. и РЗП от 122 кв. м., на основание чл.216, ал.1 т. 6 ДОПК, а в условие на евентуалност на основание чл.216, ал.1, т. 4 ДОПК.

В исковата си молба ищецът излага твърдения, че на 20.11.2017г. на С. А. Б. е връчена заповед за възлагане на ревизия №Р 03000317007674-020- 001/09.11.2017г. В рамките на същата са установени нейни публични задължения по ЗДДФЛ и ЗДДС с влязъл в сила ревизионен акт № Р-03000317007674-091-001/27.04.2018г., който е връчен на страната на 03.05.2018г. Сочи още, че с влязло в сила на 20.08.2018 г. Решение за налагане на финансова корекция №03/312/02602/301/04.01 на ДФ – Земеделие на първия ответник е наложена финансова корекция в размер на 391 160 лева. Въз основа на изложеното твърди, че към 08.10.2020 г. публичните задължения на С. Б. възлизат на общо 510 895.68 лева. Съгласно договор за продажба на търговско предприятие от 23.05.2018 г. Б., действаща като ЕТ ИЗГРЕВ -ХАУС– С. Б., ЕИК 202518552 прехвърлила на А.Х.М. търговското си предприятие, заедно с недвижим имот, изграден в УПИ VIII -144, в квартал 47 по плана на с. Изгрев, общ.Суворово, при граници на парцела от две страни улица,УПИ VI-144, УПИ III-143, представляващ семеен хотел във възрожденски стил на два етажа.

На 22.12.2018 г. Янко Петров Недев, действащ като пълномощник на С. А. Б. продал на Х. П. Н. процесния недвижим имот ПИ с идентификатор 14667.30.91 по КККР, одобрени със Заповед №РД-18- 89/10.08.2016г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ от 2662 кв. м. по скица и с площ от 2663 кв. м. по документ за собственост, адрес на имот в с. Генерал Киселово, общ. Вълчи дол, обл. Варна, местност „Край село“, трайно предназначение на територията земеделска, начин на трайно ползване друг вид земеделска земя, номер по предходен план 017091, ведно с $\frac{1}{2}$ идеални части от построената в имота двуетажна друг вид сграда за обитаване с идентификатор 14667.30.91.1 със застроена площ от 56 кв. м. и РЗП от 122 кв. м. за сумата от 4592,10 лева, съответстваща на неговата данъчна оценка.

На първо място ищецът сочи, че Х. Н. и С. Б. са свързани лица по смисъла на §1, т. 3, б. „а“ от ДОПК, тъй като са роднини по сребрена линия от III степен. В условията на евентуалност счита, че са налице хипотезите на б. „ж“ и „м“ от цитираната, разпоредба с оглед търговските и финансови отношения между тях и представляваните от тях търговци. По отношение на последното твърдение излага, че с нотариален акт №107 от 29.04.2013г. Х. Н. е учредила в полза на ЕТ ИЗГРЕВ - ХАУС– С. Б. право на строеж върху 700 кв. м. от собствен поземлен имот от 3060 кв. м. за строеж на семеен хотел, с проект за изграждане безвъзмездно финансиран от ДФ Земеделие с договор №03/312/02602/09.10.2014г. Предоставени били и парични заеми в големи размери на едноличния търговец от „АГРОПА ЕУ“ ЕООД, едноличен собственик на капитала на което е Х. Н.. На 25.08.2015г. ЕТ „ИЗГРЕВ - ХАУС– С. Б.“ отдал под наем на ЗЕМЕДЕЛСКИ КОНСОРЦИУМ НАПРЕДЪК недвижимия имот - семеен хотел.

По гоирезложените съображения ищецът счита, че са налице предпоставките на чл. 216, ал. 1, т. 6, а в условията на евентуалност т.4, от ДОПК, поради което моли оспорваната сделка да бъде обявена за относително недействителна по отношение на Държавата.

Предявеният главен иск намира правната си квалификация в разпоредбата на чл. чл.216, ал.1 , т. 6 от ДОПК, който налага в тежест на ищеца да установи наличието на следните предпоставки: публично задължение; извършване на разпоредително действие от длъжника след датата на установяването или след датата на връчване на заповедта за ревизия; същото да е извършена във вреда на публичния изпълнител, както и страните по сделката имат качеството „свързани лица“ по смисъла на пар. 1, т.3 от ДР на ДОПК.

Предявената в условията на евентуалност искова претенция по чл. 216, ал. 1, т. 4 от ДОПК предполага разпоредителната сделка от длъжник с установено публично задължение да е извършена с намерение да увредят публичния изпълнител.

От приложената по делото разписка за връчване се установява, че на 20.11.2017г. на С. А. Б. е връчена заповед за възлагане на ревизия №Р 03000317007674-020-001/09.11.2017г., поради което разпоредителната сделка от 21.12.2018 г. попада в темпоралния обхват на разпоредбата на чл. 216, ал. 1 от ДОПК.

Видно от представения по делото Ревизионен акт №Р-03000317007674-091-001 от

27.04.2018г. е, че по отношение на С. А. Б. с регистрация като ЕТ „ИЗГРЕВ ХАУС – С. Б.“ са установени и публични задължения за ДДС по ЗДДС за м.08.2015г. в размер на 7600 лева - главница и лихви от 2034, 57 лева, както и задължения за данък върху доходите на физическите лица по ЗДДФЛ за 2015г. в размер на главница 520 лева и лихви 104,74 лева, а за 2016г. - в размер на главница 4398 лева и лихви 439,84 лева. Препис от ревизионния акт е връчен на страната на 03.05.2018 г. С Решение №153/20.07.2018г. на Директор на Дирекция ОДОП Варна при ЦУ на НАП жалбата □ е оставена без уважение и актът за установяване на публични задължения е потвърден.

Представено е съобщение за доброволно изпълнение по чл.221 ДОПК с изх. № от 05.06.2018г., видно от което против С. А. Б., действаща и като ЕТ „ИЗГРЕВ ХАУС – С. Б., е образувано изпълнително дело за неплатени публични вземания по Ревизионен акт №Р-03000317007674-091-001 от 27.04.2018г.

С Решение №03/312/02602/301/04/01 Държавен фонд Земеделие на „ЕТ ИЗГРЕВ ХАУС – С. Б.“ е наложена финансова корекция в размер на 391 160 лева. Не са налице данни за неговото обжалване, поради което следва да се приеме, че същият е влязъл в сила.

Видно от приложения по делото договор за продажба на търговско предприятие акт №184, том 4, рег.5521 от 23.05.2018г. С. А. Б., действаща като ЕТ „ИЗГРЕВ -ХАУС– С. Б.“, е прехвърлила на А.Х.М. търговско предприятие, ведно с недвижим имот, изграден в УПИ VIII -144, в квартал 47 по плана на с. Изгрев, общ. Суворово, при граници на парцела от две страни улица,УПИ VI-144, УПИ III -143, представляващ семеен хотел във възрожденски стил на два етажа срещу задължението за заплащане на цена от 9 500 лева.

След извършена служебна справка по партида на търговеца в ЗТРРЮЛНЦ се установява, че в изпълнение на разпоредбата на чл. 60, ал. 4 от ТЗ прехвърлянето е вписано на 03.06.2018 г., като е обявена новата фирма на правоприемника - ЕТ „Изгрев хаус - А.М.“.

С прехвърляне на предприятието, извършено преди оспорваната разпоредителна сделка, правоприемникът е придобил като съвкупност всички права, фактически правоотношения и задължения, включително и публичните такива към Държавата. Съобразно разпоредбата на чл. 15, ал. 3 от ТЗ ако няма друго споразумение с кредиторите, отчуждителят отговаря за задълженията солидарно с правоприемника до размера на получените права.

Видно от приложения по делото НА №46, том 5, рег. №2250, дело №640/21.12.2018г. на нотариус А. Н. с район на действие РС Девня Янко Недков Янев, в качеството си на пълномощник на С. А. Б. и на К. К. Б., е продал на Х. П. Н., процесния недвижим имот, находящ се в с. Генерал Киселово, общ. Вълчи дол, обл. Варна, съставляващ ПИ с идентификатор 14667.30.91 по КККР, одобрени със Заповед №РД-18-89/10.08.2016г. на Изпълнителния директор на АГКК, с площ от 2662 кв. м. по скица и с площ от 2663 кв. м. по данъчна оценка, адрес на имота в с. Генерал Киселово, общ. Вълчи дол, обл. Варна, местност „ Край село“, ведно с построената в имота друг вид сграда за обитаване с

идентификатор 14667.30.91.1 със застроена площ от 56 кв. м. и РЗП от 112 кв. м., брой етажи два, предназначение друг вид сграда за обитаване , срещу сумата от 4592,10 лв.

С оглед гореизложеното, и предвид дадените с т.1 на ТР № 1/2009 г. на ОС на НК на ВКС разяснения, че данъчните задължения възникват по силата на закона и стават изискуеми с настъпването на определения в конкретния данъчен закон падеж, следва да се приеме, че е налице първата предпоставка, предвидена в чл. 216, ал. 1 от ДОПК, а именно - към датата разпоредителната сделка - 21.12.2018 г. С. Б. е имала качеството на длъжник с неизпълнено публично задължение, за което е отговаряла солидарно с правоприемника ЕТ „Изгрев хаус - А.М.“ до размер на получената сума по договора за прехвърляне на предприятие – 9500 лева. Оспорваният договор е сключен след датата на възлагане на ревизията, както и след тази на установяване на публичните задължения.

За уважаване на исковата претенция обаче следва кумулативно да бъде установена и една от предвидените в т. 4 или т. 6 хипотези на посочената разпоредба. С оглед реда на предявяване на евентуалните искове на първо място подлежи на изследване наличието на предпоставките по чл. 216, ал. 1, т. 6 от ДОПК, а именно настъпване на вреда за публичния изпълнител и свързаност между прехвърлителя и приобретателя по оспорвания договор.

С транслативната сделка длъжникът, отговарящ с цялото си имущество за своите задължения, е лишил публичния изпълнител от възможността да удовлетвори вземането на държавата с продадения имот, поради което разпоредителното действие е във вреда на ищеца, следователно е налице и следващата законоустановено основание на чл. 216, ал. 1, т. 6 от ДОПК.

За да бъде относително недействителен оспорваният договор, също така същият следва да бъде сключен от „свързани лица“ по смисъла на § 1, т.3 от ДР на ДОПК, а в конкретния случай следва да е налице свързаност на продавача и купувача в хипотезите на буквите „а“, „ж“ и „м“, на които ищецът се позовава в исковата си молба.

Между страните не е спорно, а и от представеното по делото удостоверение №АУ097676ВН_001ВН от 12.10.2020г. на Дирекция ИАО на Община Варна се установява, че приобретателят Х. П. Н. е сестра на бабата по майчина линия на ответника С. А. Б..

Съгласно чл. 74, ал. 2 от СК родство по съребрена линия е връзката между две лица, които имат общ родоначалник, без едното да произхожда от другото. Предвид разпоредбата на чл. 75, ал. 2 от СК между двама роднини по съребрена линия има толкова степени, колкото са поколенията от единия от тях до общия родоначалник и от последния до другия роднина. Следователно между С. Б. и общия родоначалник има три поколения, а между Х. Н. и последния - едно, поради двете са в четвърта степен родство по съребрена линия. Поради изложеното следва да се приеме, че по отношение на тях не е налице хипотеза по § 1, т.3, б. „а“ от ДР на ДОПК, чието приложение предполага най-малко наличието на трета степен родство по съребрена линия.

Поради изложеното на разглеждане подлежи съществуването на предпоставките на буквите „м“ и „ж“ от цитираната норма от ДР на ДОПК. По силата на § 1, т.3, б. „ж“ от ДР

на ДОПК "свързани лица" са лицата, едното от които упражнява контрол спрямо другото, а по б. "м" свързаност е налице между лицата, които участват пряко или косвено в управлението, контрола или капитала на друго лице или лица, поради което между тях могат да се уговорят условия, различни от обичайните. Съгласно разпоредбата на §1, т.4, буква "д" от ДР на ДОПК, на която се позовава и публичният изпълнител, такъв контрол е налице, когато контролиращият може по друг начин да упражнява решаващо влияние върху вземането на решения във връзка с дейността на дружеството.

От приложения по делото нотариален акт №107 от 29.04.2013г. се установява, че Х. Н. е учредила в полза на С. Б. и ЕТ „Изгрев Хаус-С. Б." право на строеж върху 700 кв.м. от собствен поземлен имот от 3060 кв.м. за строежа на семеен хотел във възрожденски стил на две нива. Суперфицията е учредена безвъзмездно.

Видно от ревизионния доклад от 30.03.2018 г. и влезлия в сила ревизионен акт от 27.04.2018 г. от ТД на НАП – гр. Варна е, че в периода от 16.02.2015 г. до 12.09.2015 г. „Агропа ЕУ“ ЕООД /с предишно наименование „Земеделски консорциум ЕООД“, ЕИК 203121265, чиито едноличен собственик на капитала е Х. Н., е отпуснало на представлявания от С. Б. ЕТ „Изгрев Хаус- С. Б.“ заеми в общ размер на 318 180 лева. Размерът на непогасения остатък от главницата към момента на издаване на акта за установяване на публични задължения е възлизал на 251 050 лева.

По Договор № 03/312/02602/09.10.2014 г. с ДФ „Земеделие“ ЕТ „Изгрев Хаус-С. Б.“ е одобрено за ползвател на безвъзмездна финансова помощ в размер на 391 160 лева по мярка „Подкрепа за създаване и развитие на микропредприятия.

Непосредствено след въвеждане на изградения по програмата семеен хотел, същият е отдаден под наем по силата на договор от 25.08.2015 г. на „Земеделски консорциум“ ЕООД /с праводател на „Агропа ЕУ“ ЕООД“, ЕИК 203121265, едноличен собственик на капитала на което е жалбоподателката Н., срещу сумата от 14 400 лева с ДДС.

След издаване на финансовата корекция от 03.06.2018 г. от ДФ „Земеделие“ първият ответник С. Б. се е разпоредила с търговското си предприятие, като е прехвърлила същото заедно с фирмата ЕТ „Изгрев Хаус – С. Б.“ и всички права, задължения и фактически отношения, включително правото на собственост върху находящия се в с. Изгрев, община Суворово семеен хотел със застроена площ от 473.97 кв.м за цена от 9 500 лева.

С нотариален акт № 115/1902.2019 г. на нот. В.М., с район на действие Девненски районен съд, ЕТ „Изгрев хаус – А.М.“ е продал посочения семеен хотел за сумата от 50 000 лева на жалбоподателката Н..

Ценени поотделно и в своята съвкупност обуславят категоричния извод за наличие на свързаност между Х. Н. с ЕТ „Изгрев Хаус – С. Б.“, респективно и със С. Б., която е действала в търговски оборот чрез учредения едноличен търговец. Това е така, защото от гореизложената фактическа установеност е видно, че Н. първоначално е учредила безвъзмездно право на строеж върху свой недвижим имот, върху който впоследствие Б. с финансиране в размер на 391 160 лева, осигурено по програма, финансирана от Европейския

съюз е построила семеен хотел със застроена площ от 474 кв.м. Междувременно Н. е предоставила на заеми на търговеца в общ размер на 318 180 лева, като не е релевирано възражение, респективно не е доказано връщането на 251 050 лева от тях. След безвъзмездното учредяване на суперфиция и предоставяне на заеми в големи размер, непосредствено след въвеждането на хотела в експлоатация Н. е наела същия срещу наем от 14 400 лева, а впоследствие го е закупила за сумата от 50 000 лева от правоприменика на едноличния търговец, при уговорка за отложено плащане на цената, без да е доказано действителното □ заплащане. Същата е придобила изградения в нейния имот с европейско субсидиране хотел, а след определяне на финансовата корекция на ползвателя на финансирането ЕТ „Изгрев Хаус – С. Б.“, го е придобила от едноличния търговец, на когото е предоставил парични заеми в големи размери за значително занижена с оглед отпуснатата субсидия стойност. Финасирайки едноличния търговец Н. се е домогнала да придобие изградения в нейния поземлен имот хотел на ниска стойност, като по този начин е възпрепятствана възможността същия да послужи за удовлетворяване на публичните задължения, възникнали във връзката отпуснатите по програмата на ДФ „Земеделие“ средства за изграждането му.

Всичко това обосновава становището на въззивния съдебен състав, че Х. С. е упражнявала контрол по смисъла на §1, т. 3, б. „ж“, вр. §1, т. 4 от ДР на ДОПК върху С. Б. и ЕТ „Изгрев Хаус – С. Б.“, тъй като е оказвала решаващо влияние върху вземането на решения във връзка с дейността на търговеца. Поради изложеното следва да се приеме още, че жалбоподателката е участвала косвено и в управлението на представляваното от Б. предприятие, вследствие на което между тях са уговоряни условия, различни от обичайните, което е предпоставка за уважаване на иска по §1, т. 3, б. „м“ от ДР на ДОПК.

Предвид гореизложеното са налице предпоставките на чл. 216, ал. 1, т. 6 от ДОПК, поради което искът е основателен и следва да бъде уважен. С оглед съвпадението в решаващите изводи на двете съдебни инстанции, обжалваното решение подлежи на потвърждаване на основание чл. 272 от ГПК, макар и на различни основания,

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло Решение № 186/12.10.2021 г. постановено по гр.д № 870/2020 г. по описа на РС – Девня.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____